ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ 273—202
ΣΥΝΤΑΞΙΣ 276—563
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ 277—852

Η ΗΜΕΡΑ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ — ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ — ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ 34ον—ΑΡ. 10.347
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
13
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
1978
Τιμὴ φύλλου δραχμὲς 7

ΔΙΑΙΤΗΤΗΣ Ο ΛΑΟΣ

Ἄρθρον τοῦ κ. ΤΑΣΗ ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Πρώην Ὑπουργοῦ καὶ Διοικητοῦ ΑΤΕ, Προέδρου τῆς Κ. Ε. Ἐκλογικοῦ ἀγῶνος Συνδυασμοῦ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Ἡ ἔγκυρος ἐφημερὶς «ΤΟ ΒΗΜΑ» (τῆς Κυριακῆς 8 Ὀκτωβρίου 1978) ἐδημοσίευσεν ἄρθρον τοῦ διακεκριμένου Ἕλληνος διανοουμένου καὶ συγγραφέως κ. Μάριου Πλωρίτη, ὑπὸ τὸν τίτλον «Δημοτῶν διλήμματα — καὶ ὡς «ἀνοιχτὸ γράμμα στὴν Ἀντιπολίτευση», πρὸς τὴν ὁποίαν καὶ ἐγὼ ἀπευθύνω τὰς σκέψεις μου, πρὸς ὁλόκληρον τὸν Πατραϊκὸν λαόν, βεβαίως, ἀλλὰ ὅλως ἰδιαιτέρως πρὸς τὴν Ἀντιπολίτευσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶμαι καὶ ἐγὼ ἐντεταγμένος, ὡς παλαιὸς συνεργάτης τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου καὶ τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου.

Τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Πλωρίτη μὲ παρεκίνησεν ἐντόνως εἰς τὴν παροῦσαν ἐπικοινωνίαν μου μετὰ τῶν συμπολιτῶν, διότι, ἂν καὶ ἦτο γενικωτέρας φύσεως, ἐνέχει μέγα ἐνδιαφέρον δι' ἡμᾶς τοὺς Πατρινούς. Γράφει λοιπὸν ὁ κ. Πλωρίτης:

«Τὰ ἀποτελέσματα ἐκείνων τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν (1975) δικαίωσαν τοὺς τότε «εὐαγγελιστές»: στοὺς περισσότερους Δήμους καὶ Κοινότητες νίκησε ἡ «Δημοκρατικὴ Συνεργασία» συχνὰ μάλιστα πανηγυρικὰ καὶ θριαμβευτικά.

Τὸ θέμα, ὅμως, εἶναι ἄν, μετὰ τὴ νίκη, δικαίωσαν καὶ οἱ νικητὲς τὴν ψῆφο (ΣΗΜ. τὰ ἀραιώματα καὶ ἐδῶ καὶ παρακάτω ἀνήκουν στὸν ἀρθρογράφο), τὴν ἐμπιστοσύνη, τὶς ἐλπίδες τῶν ψηφοφόρων —καὶ τὶς ἐπαγγελίες τῶν «εὐαγγελιστῶν».

Ἀπάντηση δὲ χρειάζεται. Ὅλοι ξέρουμε τί ἔγινε ποὺ δὲν ἔπρεπε, αὐτὰ τὰ τριάμισι χρόνια, καὶ τὶ ποὺ ἔπρεπε, καὶ δὲν ἔγινε...

Καὶ τὸ βαρύτερο δὲν εἶναι ἡ ἀποτυχία τόσων καὶ τόσων «δημοτικῶν ἀρχόντων», ὅσο οἱ αἰτίες τῆς ἀποτυχίας...

Ἐκεῖ ὅμως ὅπου δὲν ὑπάρχει οὔτε δικαιολογία οὔτε συχώρεση, εἶναι ἡ πολιτικὴ ἀποτυχία πολλῶν δημοτικῶν ἀρχῶν. Καὶ λέμε «πολιτική», ἐπειδὴ οἱ νικητές, ἐνῶ σωστὰ εἶχαν τονίσει τὴν πολιτικὴ σημασία τῶν ἐκλογῶν, ἐξευτέλισαν τὴν πολιτικὴ καὶ εὐνούχισαν τὴν Αὐτοδιοίκηση, μεταβάλλοντας τὴν τελευταία σὲ στίβο μικροπολιτικῆς διαμάχης. Διὰ μάχης, ὄχι μόνο μὲ τὴν κυβέρνηση καὶ τοὺς ἀντιπάλους τους, ἀλλὰ καὶ—προπάντων! — μὲ τοὺς ἴδιους τοὺς συμμάχους τους.».

Θαρρεῖ κανεὶς ὅτι ὁ κ. Πλωρίτης ἐφωτογράφησε τὴν κατάστασιν τῶν Πατρῶν, ὅπου ἡ ἀποτυχία ὑπῆρξε τόσον πολιτική, ὅσον καὶ προσωπικὴ τοῦ «νικητοῦ» τοῦ 1975, ὁ ὁποῖος ἐπιβάλλεται ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ Δήμου Πατρέων.

Εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων τῆς πόλεώς μας, κανένας ἄλλος Δήμαρχος δὲν περιεβλήθη ἀπὸ τὸν Πατραϊκὸν λαὸν μὲ τόσην δύναμιν, ὅσην ὁ κ. Ἄννινος (σχεδὸν 72ο/ο). Ἡ δύναμις ἐκείνη, μάλιστα, προήρχετο, κατὰ διάφορα ποσοστά, ἀπὸ ὅλας τὰς πολιτικὰς μερίδας τῆς πόλεως. Εἶναι δίκαιον νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι δὲν ἐστερεῖτο ἱκανοτήτων καὶ ἀρετῶν. Καὶ ἡ πόλις πολλὰ ἐπερίμενεν ἀπὸ αὐτόν. Μὲ τὴν πάροδον, ὅμως, τοῦ χρόνου ἐγίνετο φανερὸν ὅτι δὲν ἐχρησιμοποιοῦσε τὴν δύναμιν ποὺ τοῦ ἔδωσε ὁ λαός, μὲ τὸν κατάληλον τρόπον, γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν λύσιν τῶν πολλῶν προβλημάτων ποὺ εἶχαν συσσωρευθῆ στὸν Δῆμο. Καὶ διηρωτῶντο οἱ δημόται, γιατὶ ἀπετύγχανε ὁ Ἄννινος στὴν ἀποστολὴ του ὡς Δημάρχου, ἐνῶ ὡς ἄτομον ἐτιμᾶτο, καὶ ὡς τεχνικός, διέθετεν ἱκανότητας χρησίμους δι' ἕνα Δῆμον.

Ἡ ἐξήγησις εἶναι ὅτι ὁ κ. Ἄννινος, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐχειρίσθη τὴν δύναμιν μὲ τὴν ὁποίαν τὸν ἐφωδίασεν ὁ λαός, διὰ νὰ εὐθυγραμμισθῆ μὲ μίαν ὡρισμένην ἰδεολογικὴν θέσιν, ποὺ δὲν ἐπεδέχετο συμβιβασμούς ἢ ὑποχωρήσεις, καὶ ἠκολούθησε τέτοιαν πολιτικήν, ὥστε ν' ἀπομονωθῆ ἀπὸ τὴν κοινὴν γνώμην τῶν δημοτῶν· ἀφ' ἑτέρου δέ, παρεσύρθη ἀπὸ προσωπικὴν ὑπεροψίαν, ἀνεβίβασε τὰς ἀτομικάς του ἀπόψεις ἢ ἐκείνας τῶν κομματικῶν του ὁμοϊδεατῶν, εἰς δόγματα, μὴ ἐπιδεχόμενα οὔτε διάλογον, οὔτε ἀμφισβήτησιν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἔλθῃ εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὴν πλειονότητα τῶν δημοτῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς συνεργάτας του μέχρι καὶ διαπληκτισμῶν.

Δυστυχῶς, παρηρμήνευσε τὴν ἐντολὴν τοῦ Πατραϊκοῦ λαοῦ. Ἀντί, μὲ σύνεσιν, νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν τῶν ἁρμοδίων κυβερνητικῶν παραγόντων τὰ προβλήματα τοῦ Δήμου καὶ μὲ προσωπικὰς ἐπαφὰς καὶ ἐνεργείας ν' ἀποσπᾷ λύσεις, ἐπεδόθη σ' ἕνα «χαρτοπόλεμο» μεταξὺ Δήμου καὶ Κρατικῶν ὑπηρεσιῶν. Ἡ ἀγωνιστικὴ του ἰδιοσυγκρασία κατεσπαταλήθη εἰς προσπάθειαν νὰ τοποθετηθῆ πιὸ ψηλὰ ἀπὸ τὸ κράτος! Ἀπεδείχθη ἔτσι ὅτι δὲν διέθετε τὴν ἱκανότητα προσαρμογῆς πρὸς τὸ ἀξίωμά του καὶ περιέπεσε εἰς ἀνοικτὴν ἀντιδικίαν μὲ τὸ κράτος, δημιουργῶν ἕνα ἀρνητικὸν περὶ αὐτὸν κλῖμα. Μὲ μίαν σειρὰν ἀήθων «ἐπερωτήσεων» κατὰ τῆς Νομαρχίας, οἰκειοποιήθη ἔργον ἀνῆκον εἰς βουλευτὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Προσεπάθησε νὰ δημιουργήσῃ ἐντυπώσεις ἐχθρικὰς πρὸς τὸ κράτος, λησμονήσας ὅτι δὲν εἶχε τέτοια ἐντολὴ ἀπὸ τοὺς ψηφοφόρους του, δημότας ποικίλης κομματικῆς τοποθετήσεως.

Τὸ ἀποτέλεσμα, πέραν τῆς καταβαραθρώσεως τῶν ζητημάτων τοῦ Δήμου, ἦτο καὶ ἡ αὐτοδιάλυσις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ Δημάρχου ἀπὸ μερίδα ἀξιολόγων συμβούλων, ἐκλεγέντων ὑπὸ τὸ ψηφοδέλτιόν του. Γεγονός, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἄλλοτε ἐσημειώθη στὰ χρονικὰ τοῦ Δήμου Πατρέων καὶ τὸ ὁποῖον ἐμείωσε γενικώτερα τὸ κῦρος τοῦ Δημοτικοῦ Ἄρχοντος.

Ἡ ἀποτυχία, λοιπόν, τοῦ κ. Ἀννίνου, ὡς Δημάρχου τῆς πόλεώς μας, εἶναι, πλέον ΔΕ ΔΟΜΕΝΗ. Δὲν ἀμφισβητεῖται ἀπὸ κανένα. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν τοῦ ἀρνεῖται κανεὶς εἶναι ἡ «ἀγωνιστικότης», ἀλλὰ μὲ τὸν τρόπο καὶ ὑπὸ τὰς συνθήκας ποὺ ἐξεδηλώθη ἀπέβη στεῖρα, ἂν ὄχι καὶ ἐπιζημία εἰς τὴν Πόλιν.

Ὑπεβάθμισε ἔτσι τὸ ἀξίωμα τοῦ Δημάρχου καὶ τὸ κῦρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀπετελμάτωσε τὰ ζητήματα τῆς πόλεως καὶ ἐδημιούργησεν ἔκρυθμον κατάστασιν μεταξὺ πόλεως καὶ Κράτους.

Τὰς ἀντιλήψεις καὶ ἀπόψεις αὐτὰς συμμερίζοντο καὶ ἀπεδέχοντο ἀκόμη καὶ στελέχη τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐκλεκτὰ μέλη τῆς Πατραϊκῆς κοινωνίας ποὺ ὑπεστήριξαν τὸν κύριο Ἄννινον (ὅπως ἔκαμα καὶ ἐγώ, προσωπικῶς καὶ κομματικῶς, καθὼς γνωρίζει καὶ ὁ ἴδιος), εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1975.

Τὰ μέλη αὐτὰ τῆς παρατάξεως ποὺ ἐστήριξαν εἰδικώτερα τὸν κ. Ἄννινο (μερικὰ τούτων μάλιστα μὲ κάποιαν ἐπίσημον ἰδιότητα) διεκήρυττον δημοσίᾳ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ κ. Ἀννίνου.

Δέκται δὲ τῶν ἀντιλήψεων τούτων τῆς κοινῆς γνώμης καὶ μὲ ἕνα αἴσθημα βεβαίως εὐθύνης ἔναντι τῆς πόλεως ἄρχισαν νὰ ἀναζητοῦν ἄλλον ὑποψήφιον Δήμαρχον ἐκ τῆς παρατάξεώς των, (ἡ ὁποία διέθετεν, πράγματι, πολλοὺς ἱκανοὺς συμπολίτας) ὡς Δήμαρχον Πατρέων. Καὶ τὴν ἀνάγκην αὐτὴν τῆς ἀναδείξεως ἄλλου ὑποψηφίου, θεμελιωμένην μάλιστα μὲ θετικὰς προβλέψεις, ὑπέδειξαν εἰς τὴν ἡγεσίαν τῆς παρατάξεώς των. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἀποτέλεσμα τῶν διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῶν Κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπάνω στὰ ἀνταλλάγματα καὶ τὴν διανομὴν τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων, μεταξύ των, ὑπῆρξε νὰ περιφρονηθῆ ἡ κοινὴ γνώμη τῶν δημοτῶν τῆς πόλεώς μας καὶ τὰ προβλήματα τοῦ Δήμου νὰ ριχτοῦν βορὰ τῶν πολιτικῶν ὑπολογισμῶν.

Διαιτητὴς στὸν ἀγῶνα γιὰ ἕν ἱκανὸν ἀλλὰ καὶ κατάλληλον ἄρχοντα τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, θὰ εἶναι, βεβαίως, τὴν προσεχῆ Κυριακήν, ἡ ψῆφος τῶν Πατρινῶν. Ὅπως δὲ ἔχει διδάξει ὁ Ἀριστοτέλης, «ἄμεινον κρίνουσιν οἱ πολλοί», καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ λαὸς τῶν Πατρῶν, ἐλεύθερος ἀπὸ μικροὺς κομματικοὺς ὑπολογισμούς, θὰ ἀποφασίσῃ κατὰ τὸ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ καὶ θὰ ψηφίσῃ γιὰ τὸν ΔΗΜΟΝ καὶ ὄχι γιὰ τὸ κόμμα.

ΤΑΣΗΣ ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΒΗ

Ἀρχισε τὴ σταδιοδρομία του ὡς καθηγητὴς Σωματικῆς Ἀγωγῆς καὶ γρήγορα διεκρίθη, ὄχι μόνον γιὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸ ἔργον του, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ συνδικαλιστικό, στὶς ὀργανώσεις τῶν λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Παραλλήλως ἐμνεῖτο στὴ Νομικὴ Ἐπιστήμη, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι — καὶ λίαν ἐπιτυχῶς — ἀφιερωμένος εἰς τὴν πόλη μας. Ἔλαβε δὲ προσθέτως καὶ τὸ πτυχίο τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

Ἐπολέμησε στὰ βουνὰ τῆς Βορείου Ἠπείρου καὶ τραυματίσθη κε σὲ μάχη κατὰ τῶν φασιστῶν εἰσβολέων.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς κατοχῆς ἔλαβε μέρος στὴν Ἐθνικὴ Ἀντίστασιν.

Κατὰ τὰ ἐπακολουθήσαντα δραματικὰ χρόνια, προσέφερε μὲ προθυμία τὶς ὑπηρεσίες του σὲ ἑκατοντάδες Ἑλλήνων, ἀνιδιοτελῶς καὶ ἀθορύβως.

Προικισμένος μὲ ἀγωνιστικὸ ἦθος καὶ ἔχων τὸ χάρισμα τοῦ λόγου, ἀλλὰ καὶ ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὴν ἀνάγκη δημοκρατικῆς ἀναπλάσεως τῆς χώρας μας, ἀνεμίχθη στὴν πολιτική. Καὶ γιὰ πρώτη φορὰ τὸ 1951 ἐξετέθη ὡς ὑποψήφιος βουλευτὴς Ἀχαΐας, στὸν συνδυασμὸ τῆς ΕΠΕΚ τοῦ στρατηγοῦ Πλαστήρα. Τόσο πολὺ τὸν ἐκτιμοῦσε ὁ ἀείμνηστος ἐθνικὸς ἡγέτης, ὥστε τὸ 1952, σ' αὐτὸν ἀνέθεσε νὰ τὸν ἐκπροσωπήσῃ στὰ Καλάβρυτα γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἑνότητα τοῦ δημοκρατικοῦ κόσμου.

Ἐξελέγη βουλευτὴς στὶς ἐκλογὲς 1963, 1964 καὶ 1974.

Στὴ διάρκεια τῆς δικτατορίας ἀγωνίσθηκε ἐναντίον της καὶ ὑπέστη διώξεις.

Στὴν κυβέρνηση ἐθνικῆς ἑνότητος ὑπηρέτησε ὡς ὑφυπουργὸς Γεωργίας.

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὰ δημοτικὰ πράγματα. Τὸ 1954 ἦταν ὁ ὑποψήφιος τῆς ἑνιαίας δημοκρατικῆς παρατάξεως ἐναντίον τοῦ Παπαγικοῦ Συναγερμοῦ στὸν συνδυασμὸ Πατρῶν.

Ο κ. ΑΝΝΙΝΟΣ ΕΞΕΦΡΑΣΕ ΧΘΕΣ ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΝΙΚΗ-ΘΡΙΑΜΒΟ ΠΡΙΝ ΑΝΟΙΞΟΥΝ ΟΙ ΚΑΛΠΕΣ

Κατηγόρησε τὴν Κυβέρνηση γιὰ ἀναλγησία ἔναντι Δήμων

ΣΤΙΣ 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΘΑ ΤΗΣ ΠΟΥΜΕ: «ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΔΩ ΝΑ ΒΡΗΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΝΑ ΖΩΝΤΑΝΕΨΗ Η ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ»

Ὁ Δήμαρχος κ. Θεόδ. Ἄννινος ὡμίλησε χθὲς στὴν πλατεῖα Γεωργίου, ἐνώπιον ἐνθουσιώδους συγκεντρώσεως. Τὸ πλήρες κείμενο τοῦ λόγου του ἔχει ὡς κάτωθι:

Ἀγαπητοί μου φίλοι,

Τὸ μήνυμα τῆς νίκης πρόβαλε πολὺ πιὸ πρὶν ἀνοίξουν οἱ κάλπες. Τῆς νίκης — θρίαμβος. Πιὸ μεγάλης ἀπ' τὸ 1975. Καὶ δὲν εἶναι μόνο οἱ τεράστιες συγκεντρώσεις στὶς συνοικίες, δὲν εἶναι ἡ πρωτοφανὴς συγκέντρωση ἡ σημερινή, εἶναι ὁ παλμὸς τῆς πόλης ὁλόκληρης.

Τὴ νίκη μας προαναγγέλλουν καὶ ἐπισφραγίζουν οἱ ἀντιδράσεις τῶν δύο ἄλλων. Λασπολογία, ψιθυροι, δημοσιεύματα — φληναφήματα, προσπάθεια ἔκφοβισμοῦ μὲ «κομμάντος!!!» Αὐτὴ εἶναι ἡ παλαιοκομματικὴ παλαιοπολιτικὴ σ' ὅλη της τὴ μεγαλοπρέπεια.

Ἔλλειψη ἐπιχειρημάτων. Ἔλλειψη ἀριθμῶν.

—Τοὺς ρωτᾶς γιατὶ ζεπούλησαν τὸ Γλαῦκο, καὶ σοῦ ἀπαντᾶνε θὰ φτιάσω «Λαχαναγορά» ὅταν μάλιστα Λαχαναγορὰ κατασκευάζεται ἤδη ἀπὸ τὸ κράτος σὲ κρατικὸ οἰκόπεδο.

— Τοὺς ρωτᾶς ποῦ ἤσαστε τριάντα πέντε ὁλόκληρα χρόνια πολιτικῆς ζωῆς, γιατὶ αὐτὰ τὰ χρόνια δὲν φτιάχνατε ἔστω κι' ἕνα ἀπ' ὅσα γράφετε στὸ πρόγραμμά σας, σὰν σὲ ἀναγνωσματάριο Δημοτικοῦ Σχολείου, χωρὶς νὰ λέτε πῶς θὰ τὰ φτιάξετε.

Σοῦ ἀπαντᾶνε: «Ἔρχονται τρομοκράτες νὰ ὑποστηρίξουν τὸ συνδυασμὸ Ἄννινου»! Κι' ἄλλα τέτοια εὐτράπελα μέ τὰ ὁποῖα κάνουν τὸ καθῆκον τους πρὸς τὴν κυβέρνηση καὶ τοὺς ἐδῶ κυβερνητικοὺς παράγοντες, ποὺ βάλθηκαν νὰ καλύψουν. Νὰ καλύψουν τὸ τίποτα τῆς προσφορᾶς τους στὴ πόλη μιὰ τετραετία ὁλόκληρη.

Ὅλ' αὐτὰ ἔχουν σημασία γενικώτερη δὲν εἶναι μόνο στὴ πόλη μας ποὺ παίζουν αὐτὸ τὸ κρυφτούλι μερικοὶ ποὺ θὰ δοῦμε πιὸ πέρα.

Ἂς ἀναλύσουμε ὅμως μερικὰ βασικὰ σημεῖα — ἐπιχειρήματα:

Τὸ Σεπτέμβρη τοῦ 1975 συζητήθηκαν σὲ κοινὴ σύσκεψη ὅλων τῶν Πατρινῶν τῆς πολιτικῆς ζωῆς, Ὑπουργῶν, Βουλευτῶν, Νομάρχη, Δημοτικῶν Συμβούλων, Τύπου καὶ ἐμοῦ στὴν αἴθουσα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου μερικὰ ἀπ' τὰ πιὸ σοβαρὰ θέματα τῆς πόλεως, τοῦ Δήμου. Προβλήθηκαν, ἔγιναν κατατοπιστικὲς συζητήσεις, ἀνταλλάχτηκαν ἔγγραφα, μέχρι τότε προσπαθειῶν κ.λ.π., κ.λ.π.

Τὰ θέματα γιὰ τὰ ὁποῖα κατατοπίστηκαν πλήρως ὑπουργοί, βουλευτές, νομάρχης κ.λ.π. τὸ 1975, καὶ ποὺ θἄπρεπε νὰ τὰ ξέρουν ἤδη εἶναι:

1) Πόροι χρηματικοὶ τοῦ Δήμου (καὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων).

2) Κατάργηση νόμων καὶ ἐγκυκλίων τῆς ἑπταετίας.

3) Ὑδρευση — τονίστηκε ἡ λειψυδρία καὶ ἡ ἄμεση ἀνάγκη.

4) Ἀποχέτευση — τονίστηκε ἡ ἄμεση ἀνάγκη.

5) Κυκλοφοριακὸ — διάφορες λύσεις.

6) Ραδιοφωνικὸς σταθμὸς — Ἵδρυση νέου μεγάλου. Μὲ προσπάθειές μας τὸ 1964—66 ὑπάρχει οἰκόπεδο διαθέσιμο στὸ Νέο Δρόμο.

7) Ἀεροδρόμιο. — Μόνο ἡ Πάτρα δὲν ἔχει ἀπὸ ὅλες τὶς πόλεις τῆς Ἑλλάδος.

8) Ἐπιστροφὴ περιουσίας τοῦ Δήμου ποὺ σκορπίστηκε κατὰ τὴν ἑπταετία. Μὲ νόμο ζητήσαμε. Τίποτα δὲν ἔγινε.

9) Τουριστικὴ πλάζ. Νὰ δοθεῖ στὸ Δῆμο.

10) Νὰ φύγει ἡ βρώμα ἀπ' τὶς Ἰτές. Νὰ ὑπάρξει νομοθεσία. Ἀρμοδιότητες. Ἐξουσία.

11) Νὰ μειωθοῦν τὰ ἐμβαδὰ οἰκοπέδων στὶς νέες φάσεις σχεδίου πόλεως. Σὲ ὅσα ἔχουν ἀγοραστεῖ ἤδη.

12) Νὰ γίνουν νόμοι καὶ φορέας ἰσχυρὸς μὲ πυρήνα τὴν τοπικὴ αὐτοδιοίκηση γιὰ τὴ προστασία τοῦ περιβάλλοντος.

13) Παραχώρηση κρατικῆς ἔκτασης στὸ Δῆμο γιὰ νὰ θεσμοθετηθεῖ ἡ Διεθνὴς Ἔκθεση Βιβλίου ποὺ τόσο θριαμβευτικὰ θεμελιώσαμε.

14) Παραχώρηση κρατικῆς ἔκτασης — ὁ Δῆμος δὲν ἔχει γιὰ κατασκευὴ ἐργοστασίου ἀπορριμμάτων γιὰ νὰ μὴν ὑποφέρουν τὰ ὄμορφα προάστεια γύρω ἀπὸ τὸν τόπο ἐναποθέσεως ἀπορριμμάτων σήμερα.

15) Νὰ ἐνταχθεῖ στὸ πρόγραμμα τοῦ ΕΟΤ τὸ Καρναβάλι. Νὰ εἶναι προγραμματισμένο. Ὄχι ἐπαιτεία!

16) Νὰ φύγουν τὰ φέρρυμπωτ ἀπέναντι νὰ καθαρίσουν οἱ ἀκτὲς τοῦ Ρίου. Νὰ προγραμματισθεῖ ἀμέσως μελέτη καὶ κατασκευὴ τῆς γέφυρας Ρίου — Ἀντιρρίου.

17) Ἄμεση κάλυψη τοῦ Διακονιάρη καὶ ἄλλων χειμάρων στὴν καρδιὰ τῆς πόλεως (Μαλαμαμούτη κ.λ.π.).

★

Αὐτὰ εἶναι λίγα ἀπ' ὅσα τέθηκαν ὑπ' ὄψει Ὑπουργῶν, Βουλευτῶν, Νομάρχη κ.λ.π. τὸ 1975 τὸν Σεπτέμβρη.

Ἄνετες ὑποσχέσεις σκορπίστηκαν. Μειδιάματα, χειραψίες. Εὐγένεια, σοβαρότητα!!!

Ξεθεωτικὴ προσπάθεια τριῶν χρόνων δική μας μὲ παρακλήσεις, ὑποκλίσεις, δημοσιεύσεις, ὑπενθυμίσεις καθημερινὲς δὲν ἔφεραν κανένα ἀποτέλεσμα. Γονυκλισίες, δάκρυα — οὔτε!

Συμπέρασμα: Τρία ὁλόκληρα χρόνια ΚΑΝΕΝΑ θέμα ἀπ' τὰ πιὸ πάνω δέκα ἑφτὰ ἀπ' τὸ Σεπτέμβρη τοῦ 1975 δὲν πῆγε μπροστά.

Φυσικὰ δὲν χρειαζόταν ὑπενθύμιση. Δὲν χρειαζόταν προσπάθεια.

Εἶναι ζητήματα, αἰτήματα, παλαιγνωστα ἀπὸ δεκαετίες τώρα. Ἰδοὺ ἡ κυβερνητικὴ ἀναλγησία!

★

Γιὰ ὅσους σοβαροφανεῖς πλέκουν τὸ μύθο, ἕνα ἀπ' τοὺς πολλοὺς πὼς ἡ Κυβέρνηση δὲν φτιάχνει ἐπειδὴ εἶμ' ἐγώ! Μὲ τὴν ὑπομονή σας θὰ σᾶς θυμίσω τὸ θρύλο τοῦ... κολυμβητηρίου.

Δὲν μπαίνει καθόλου στὴ μέση ὁ Δῆμος.

Ἦλθαν ἐθεμελίωσαν μὲ γιορτὲς καὶ πανηγύρια πρὶν ἀπὸ δυὸ χρόνια τὸ κολυμβητήριο ἀνοιχτὸ — γούβα — βδέλλες στὴ πόλη τῶν 135.000 κατοίκων ποὺ θἄπρεπε νἄχει δυὸ τουλάχιστον κλειστὰ καὶ τρία ἀνοιχτὰ κολυμβητήρια ἤδη, ἀνάλογα μὲ τὸν πληθυσμό της.

—Θὰ σᾶς θυμίσω τὴν τραγικὴ εἰκόνα τῶν σχολείων. ποὺ τὰ παιδιὰ σὰ σαρδέλλες τὸ ἕνα πάνω στ' ἄλλο μαθαίνουνε πὼς ὁ μύθος τῆς... Ψωροκώσταινας ξαναζεῖ, πὼς ἡ Ἑλλάδα εἶναι φτωχὴ καὶ πὼς χρειάζεται.... «λιτότητα». Τέτοιου μεγέθους λιτότητα ποὺ οὔτε ἕνα σχολεῖο νὰ μὴν ἔχει κατασκευαστεῖ καινούργιο.

Ἀλλὰ ἀκοῦστε πῶς περιγράφουν τὴν κατάσταση μαθήτριες τῆς Α' τάξης τοῦ Δ' Λυκείου θηλέων.

Μούφεραν ἕνα συμπαθέστατο χαρτάκι. Φύλλο ἀπὸ τετράδιο χαρακωμένο, μὲ γραμμένα τὰ ἑξῆς: Ἀξίζει τὸν κόπο νὰ θαυμά-

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

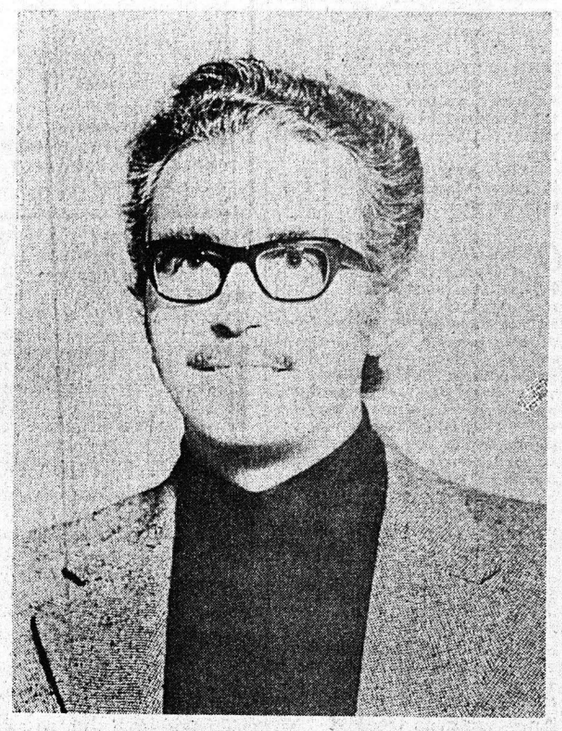

Η ΛΑΘΕΜΕΝΗ ΕΠΙΛΟΓΗ

Ἡ πόλη δὲν ἔχει περιθώρια γιὰ ἄλλα κομματικὰ παιχνίδια

Ἄρθρον τῆς κ. ΠΟΠΗΣ ΚΡΟΥΣΚΑ - ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀρχιτέκτονος - ὑποψηφίας Συμβούλου «ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ»

Εἶναι γνωστὸ ὁ τρόπος ποὺ ὁ κ. Ἄννινος διαχειρίστηκε τὰ κοινὰ τῆς Πάτρας τὴν τριετία ποὺ πέρασε. Τὸ μοναδικό του (μὲ τὴν ἔννοια τοῦ ἄπιαστου) ἐπίτευγμα, ἡ διάλυση καὶ ἀχρήστευση μιᾶς παντοδύναμης ἀπὸ τὶς ἐκλογὲς δημοκρατικῆς συνεργασίας μπορεῖ νὰ τὸν περάσει στὸ στάδιο τῶν «μεγάλων».

Πῶς εἶναι δυνατὸ ὁ κ. Ἄννινος νὰ πιστεύει ὅτι ἡ Δημοκρατία εἶναι κάτι τὸ μακρινὸ καὶ μεταφυσικό: Ποῦ ἦταν ἡ δημοκρατικότητα τοῦ κυρίου Δημάρχου στὶς καθημερινὲς του ἐπαφὲς μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ Δημοτικὸ συμβούλιο: Ποῦ ἦταν ὁ δημιουργικὸς διάλογος πάνω στὶς ἀντιθέσεις καὶ ποῦ ἦταν τὸ προχώρημα,

ΜΙΜΗΣ ΒΑΚΑΛΟΓΛΟΥ

Φίλε μου,

Σὲ περιμένω ἀπόψε στὴν Πλατεῖα Γεωργίου

Ἔλα νὰ σοῦ πῶ ἕνα μεγάλο εὐχαριστῶ. Σοῦ ἀξίζει.

Ἐμεῖς φανταζόμαστε τὴ Δημαρχία σὰν ἕνα κομμάτι τοῦ λαοῦ τῆς πόλης ποὺ καταπιάνεται μὲ ὅλα τὰ προβλήματά της, μὲ ὅλα τὰ προβλήματα τῶν πολιτῶν της, τὰ συζητάει μαζί τους καὶ μέσα σὲ ἕνα πλαίσιο δημοκρατικῶν διαδικασιῶν τὰ ἱεραρχεῖ καὶ σὲ συνέχεια τὰ λύνει. Βλέπουμε τὴ Δημαρχία σὰν ἕνα χῶρο ὅπου ὁ πολίτης νοιώθει ὅτι τὰ προβλήματά του ἔχουν συνειδητοποιηθεῖ, ξεκαθαριστεῖ, ὀργανωθεῖ σὲ ἄμεσα, μεσοπρόθεσμα καὶ μακροπρόθεσμα. Βλέπουμε, στὴ Δημαρχία τὴ δυνατότητα καὶ τὸ καθῆκον νὰ εἶναι τὸ ὑπόδειγμα τοῦ ἀντιαυταρχισμοῦ τοῦ ἀντιετσιθελισμοῦ σὲ ὅλες της τὶς ἐκδηλώσεις. Βλέπουμε τὴ Δημαρχία σὰν χῶρο ποὺ πρέπει νὰ καταξιωθοῦν ὅλα τὰ δημοκρατικὰ πλεονεκτήματα.

Ποιὸ θὰ μποροῦσε νὰ ἦταν τὸ μέτρο τῆς ἐπιτυχίας ἑνὸς ἐπικεφαλῆς στὰ δημοκρατικὰ πλαίσια; Μὰ ποιο ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ ἑνώνει ὅλους τοὺς ὑπόλοιπους σὲ κοινοὺς στόχους ἄμεσους καὶ μακροπρόθεσμους. Καὶ ποιοὶ ἄλλοι θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι οἱ στόχοι μιᾶς Δημοκρατικῆς Συνεργασίας ἀπὸ τοῦ νὰ μαζικοποιήσει τὴ δράση της συμπεριλαμβάνοντας ὅλους τοὺς δημοκρατικοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ ὅλα τὰ κόμματα;

Καὶ ρωτᾶμε: σὲ ποιοὺς μαζικοὺς ἀγῶνες μπῆκε ἐπικεφαλῆς ὁ κ. Ἄννινος;

Διαλέγει ὁ κ. Δήμαρχος ἕνα ἐπίπεδο γιὰ νὰ πολεμήσῃ, τὸ ἐπίπεδο τῶν κυβερνητικῶν παροχῶν πρὸς τὴν πόλη. Μονοδιάστατος καὶ πάλι. Εἶναι ἀταράδεκτο πίσω ἀπὸ τὶς ὁποιεσδήποτε εὐθύνες τῆς πολιτείας ποὺ ὁπωσδήποτε ὑπάρχουν καὶ εἶναι πολλὲς νὰ καλύπτουμε τὴν ἀνυπαρξία μας, εἶναι ἀπάτη, πιστεύουμε. Δὲν